DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 11den MAART, 1826. N. 10

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Wedvwe Wm Lee.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat, aangezien er bÿ sommigen het denkbeeld schÿnt te bestaan als of de Godsdienstige inzegening des huwelÿks, na het voltrekken deszelven volgens de wetten van den Lande, bÿ de regering niet gaarne zoude gezien zÿn, het derhalve tot wegruiming van alle verkeerde denkbeelden dien aangaande, goedgevonden en besloten is te verklaren, zoo als hierbÿ wordt verklaard, dat de regering dezer kolonie, wel verre van eenigen tegenzin te hebben aan de Godsdienstige inzegening van huwelÿken na de voltrekking derzelve voor de Commissarissen uit dezen Raad, als de daartoe bevoegde autoriteit, integendeel gaarne zoude zien dat dergelÿke inzegening, welke aan allen bÿ de publicatie van Zÿne Excellentie den Gouverneur dd. 12den Februarÿ 1822 is vrÿgelaten, op de plegtigste wÿze geschiede.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 21sten Februarÿ 1826, het dertiende Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad den 3den Maart daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is te bepalen, zoo als hierbÿ wordt bepaald:

Dat in het vervolg Jaarlÿks op den geboorte dag van Zÿne Majesteit onzen geërbiedigden en geliefden Koning zÿnde den 24sten Augustus, bÿ alle kerkgenootschappen binnen deze kolonie Godsdienst oefening zal gehouden worden om het Opperwezen te danken voor de verlenging van het leven Zÿner Majesteits en daarvoor te bidden, overeenkomstig de bepaling die daaromtrent door het Gouvernement met overleg van de onderscheidene kerkbesturen ter doelmatige Godsdienstige viering van dien dag zal worden beraamd.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 21sten Februarÿ 1826, het dertiende Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 3den Maart daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat, in navolging van het verordende ten deze in het Moederland, goedgevonden en besloten is te bepalen zoo als hierbÿ wordt bepaald:

Dat het formulier van den eed voor eenen iegelÿken, tot welke Godsdienstige gezindheid dezelve ook moge behooren, voortaan eenig zal zÿn; namelÿk: met het opsteken der twee voorste vingers van de regter hand, en de zoodanigen die van het Israelitisch kerkgenootschap zÿn daarbÿ nog met gedekten hoofde, de woorden: "zoo waarlÿk helpe mÿ God Almagtig," uit te spreken; zoo dat in het toekomende geenen eed op eenige andere dan de zoo evengemelde wÿze kan of behoort te worden afgenomen.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 21sten Februarÿ 1826, het dertiende Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 3den Maart daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 10den Maart 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 16 oncen voor een Reaal; konnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK GORSIRA, Twede Klerk.

Den 1sten Maart 1826.

BEKENDMAKING VAN DE EXECUTEUREN.

HIERBY wordt kennis gegeven, aan de genen die verschuldigd zyn aan den boedel van wylen C. L. PARKER, dat hunne rekeningen ter geregtelyke invordering zullen afgegeven worden, ten zy dat dezelven onverwyld betaald worden aan Abm. De Meza of Theod. Jutting & Abm. De Veer jr.; de genen die iets te vorderen hebben van gemelden boedel, worden verzocht, om hunne vordering ter examinatie aan een der Executeuren in te leveren.

A. E. PARKER.
THS. JUTTING.
ABM DE MEZA.
ABM. DE VEER, jr.
PHILIP ROBINSON.

Executeuren over den boedel van wylen C. L. Parker.

March 1, 1826.

EXECUTORS NOTICE.

NOTICE is hereby given to those indebted to the Estate of the late C. L. PARKER that their accounts will be put in suit unless immediate payment is made to Abm. De Meza or Ths. Jutting & Abm. De Veer jr.; those having demands against said estate will please render the same to either of the Executors for adjustment.

A. E. PARKER.
THS. JUTTING.
ABM. DE MEZA.
ABM. DE VEER, jr.
PHILIP ROBINSON.

Executors of the Estate of the late C. L. Parker.

Arnhem, 18*den Nov.*—Een Fransch schryver, van wien onlangs een nieuw werk, onder den titel van *Nouvelles Lettres provinciales*, is verschenen, zegt daarin onder anderen omtrent onzen koning het volgende:

"Niet by hen, maar voor het oog van alle beschaafde natien, zal ik hulde toebrengen aan den edelen koning der Nederlanden, aan dien edelmoedigen prins van Oranje, die voor alle burgers toegankelyk is, die zich niet achter het purper zoekt te verbergen, die geen dam tusschen hem en het volk opwerpt, die van geene hondeldragers is omstuwd, wien alle menschen, zonder onderscheid van stand, ieder oogenblik kunnen naderen, zonder eene pretoriaansche wacht door te dringen, en zonder den trots en de verachting van kamerdienaars en hovelingen te ondervinden. Misschien beseft het Nederlandsche volk niet genoeg het geluk des bezits van eenen vorst, die zyner liefde zoo waardig is; misschien is die vorst genoodzaakt tot maatregelen, die zyn hart geweld aandoen; maar wat mag men van eenen grootmoedigen en verlichten vorst niet verwachten, die al de pligten van eenen koning volkomen beseft, zich alle zaken aantrekt, alle menschen wil kennen, die van den troon afstygt, om hen voor te komen, en hen beweegt, om hunne klagten en wenschen by hem te ontboezemen. Ga voort, edele koning; uw naam zal, wel is waar, niet in de lofzangen der hovelingen geroemd worden, maar toch zeker in de dankliederen van alle volken; want een regtvaardig en edelmoedig koning behoort der geheele menschheid."

Den 10den Maart 1826.

MR. C. C. ROMER, berigt het Publiek dat hy tot zyn Kantoor heeft gehoord het Huis No. 108, Breede Straat, Willemstad.

March 10. 1826.

DR. C. C. ROMER, Counsellor at Law, informs the Public that he fixed his Office at the House No. 108, Broad Street, William Town.

Den 10den Maart 1826.

DE ondergeteekende geeft eerbiedigIyk te kennen aan het Publiek, dat hy zyn Establissement zal verplaatsen, naast aan het Huis, betwelks hy thans bewoont. Hy heeft tevens gehoord de uitgestrekte vertrekken, gelegen achter tegen zyn eigen huis, en is van voorneme deze in een te openen, zoo dat er hiervan een uitnemend en gemakkelyk Establissement gemaakt wordt, en voortgezet onder de oude benaming van "*Commercieel Hotel*," wanneer alle attentie zal bewezen worden aan die Heeren, die hem met hunne bevelen willen begunstigen.

J. THOMPSON.

March 10, 1826.

THE undersigned respectfully informs the Public that he is about to remove his Establishment to the House adjoining that which be now occupies. He bas also rented the extensive premises immediately connected with the back part of his own House, which he purposes throwing together so as to form a superior and commodious Establishment and be carried on under the old denomination of the "*Commercial Hotel*," when every attention will be paid to those Gentlemen who favor him with their commands.

J. THOMPSON.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MAART.

4.	brik Generaal Paez, Clarck	New York
6.	goletAnita, Hansen,	Coro
7.	—— Caraqueño, Ramieres,	dito

UITGEKLAARD—MAART.

4.	golet Union Filantropica, Ferrer,	Coro
6.	bark De Hoop, Molina,	dito
	golet Aimable Lucia, Diedenhoven	dito
7.	—— Eolo, Ximenes,	Zee
8.	schip Belen, Chrystal,	dito
	golet Anita, Hansen,	St. Jans baai
9.	schip Curaçao, Stelson,	Campechie

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 12den Maart, ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

Op laatstleden Zaturdag kwam alhier aan, laatst van St. Eustatius, Z. M's. korvet de Eendragt, gekommandeerd door den kapitein luitenant Schröder.

Z. M. de koning der Nederlanden heeft een van de stukken gouds, van Aruba, welke generaal Krayenhoff aangebragt heeft, aan het Museum te Leiden als eene zeldzaamheid geschonken.—*De Korrespondent van Duitschland van den 13den Nov.* 1825.

UITTREKSELS VAN AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

OORLOG IN ZUID AMERIKA.

Wy lezen in de *Nationale Advokaat* van den 14den Feb. d. j. dat er tusschen het Braziliaansche keizerryk en de onafhankelyke provintien van Rio de la Plata, een oorlog uitgebroken is. Het volgende is een uittreksel van' El Diario de Rio de Janeiro' van den 17den Dec. ll. vertaald voor de *Nationale Gazette.*

HET DEKREET WEGENS DE VERKLARING VAN OORLOG.

Het gouvernement van de vereenigde provintien van Rio de la Plata, daden van vyandelykheden gepleegd hebbende tegen dit ryk, zonder eenige aanleiding daartoe, verwerpende de by de beschaafde natien daargestelde regeling, zoo vereischt het ten opzigte der waardigheid van het Braziliaansche volk en der rang welke wy onder de mogenheden bekleeden, dat ik mynen raad van den staat geraadpleegd hebbende, oorlog moest verklaren, gelyk ik by dezen oorlog verklaar tegen de gemelde provintien en derzelver gouvernement; bevelende dat ter zee en te land, alle mogelyke vyandelykheden zullen gevoerd worden tegen hen; verleenende de magt aan myne onderdanen, om zoodanige uitrustingen tegen die natie te doen, als zy mogten verkiezen; en verklarende dat alle buit of pryzen van welken aard die ook zyn mogen, geheellyk aan de kapteurs zullen toebehooren, zonder eenig aftrek voor de publieke schatkist.

Rio de Janeiro den 10den Dec. 1825, het vierde jaar der onafhankelykheid en van het keizerryk.

In een ander uittreksel van eenen brief aan eenen Heer te Philadelphia, vinden wy gemeld dat er groote toebereidselen gemaakt worden, toen de schryver van dezen brief Rio verliet, om den oorlog krachtdadig voort te zetten. Al hunne oorlogschepen werden uitgerust, het leger werd vergroot, en er had eene algemeene pressing plaats voor den land en zee dienst. Verscheidene transportschepen met troepen waren gezeild naar Monte Video, en er was eene zware magt vóór Buenos Ayres, om die haven te blokkeren. Er bevinden zich thans aan de kust van de Brazilien verscheidene Buenos Ayriaansche kapers, en zoo men zegt, ook zeeroovers. Een van hen heeft ter hoogte van kaap Frio verscheidene pryzen gemaakt.

De keizerin van de Brazilien heeft onlangs een zoon en erfgenaam aan zyne keizerlyke majesteit geschonken, hierover hadden er vele vreugde bedryven plaats. De schryver vermeent te durven zeggen, dat naar zyne gedachte Don Pedro zyne kroon eer zal afleggen dan de jonge vorst zyne kindermuts; dat er eene sterke party was, in de Brazilien tegen de tegenwoordige regering aldaar; en dat hy wel verzekerd is, dat het Bolivar zyn voornemen is, om een blik in dat land te gaan werpen, vóór dat hy het veld zal verlaten. en dit was het algemeene gevoelen in Opper Peru, toen de schryver in October laatst van Arica vertrokken was.

UITTREKSEL VAN DE EL COLOMBIANO.

Caracas, 22sten Feb.

Een Londensch Nieuwspapier behelst het volgende berigt der wyze, op de welke zyne keizerlyke majesteit, de keizer van Rusland den dood ontmoet heeft, namentlyk, door verraderlyke moord. Wy geven dit berigt, zonder echter het minste vertrouwen te stellen, op de waarheid van hetzelve, want onze navorsching hieromtrent doet ons gelooven, dat er geene zoodanige tyding, onder eenig geloofwaardig gezag alhier ontvangen is.

"By zyne terugkomst van de Steppen van de Krim en vóór dat hy Taganrok verlaten had, had er eene reeks van feesten plaats. Onder deze gaf men een water party, in de zee van Azof, welke de muren van de stad bespoelt. De zamenzweerders rigten het zoodanig in, dat de keizerlyke boot bemand werd, geheellyk door hen zelve of door hunne vrienden. De geen gevaar vermoedende Monarch, scheepte zich in, voor eene menigte aanschouwers, en de boot zeilde af onder het blyde gejuich van duizenden, die aan de oevers stonden, om hare terugkomst te verwelkomen. Maar toen de boot vertrokken was en zich alleen op de wateren bevond—toen geene oogen meer zien konden en geene ooren hooren—met eene worsteling of in stille wanhoop—te midden onder de vervloekingen van ongemaskerde vyanden, of in eene diepe stilte, eene krachtige stem, zich alleen donderende verheffende "vergelding!" De Alleenheerscher van eene halve wereld was gewurgd.

"Ongesteldheid, plotselinge ziekte, beroerte, alles wat eenigzints kon strekken om het schuils houden van den persoon te regtvaardigen en voortekomen dat de vergaderde menigte niet bemerke, dat zy slechts het lyk verwelkomt, van hem wien zy weinige uren te voren in pracht en magt zag afreizen, hebben de zamenzweerders, (wier getal, rang en invloed mogen geschat worden naar de daad) instaat gesteld, om den moord van den keizer geheim te houden. Hoe kort daarna, dat zyne dood was bekend geraakt, en of het voorgeven van zyne ongesteldheid was staande gehouden, dit zal nader moeten blyken; maar dit verhaal, zoo ver als hetzelve zich moge uitstrekken, wordt beschouwd als eene naauwkeurige afschetsing van een onverwacht noodlot, wier oogenblikkelyke uitwerking de geheele wereld in kort moge gevoelen,"

Het volgende is een uittreksel van eenen brief van Cartagena: "Verscheidene korvetten zyn hier aangekomen, om zich te vereenigen met de groote expeditie tegen Cuba, welk eiland ryp is voor revolutie. Wanneer zullen toch de oogen van Spanje geopend worden?"

In het *Journal de Bruxelles* vinden wy onder het artikel van Londen, dat een korrespondent van de *Globe* (een dagblad) het volgende mede gedeeld heeft:

"Voor eenige maanden geleden heb ik instructien ontvangen van den president van Hayti, om te onderhandelen met de ministers van Z. B. M. over de vier volgende punten: 1ste Of Groot Brittanje genegen is, om een agent naar Hayti te zenden om hare kommercie te beschermen: 2de Of Groot Brittanje wederkeerig een Haytiaansche agent wilde ontvangen: 3de Of Groot Brittanje wilde toestaan dat de paket boot van Jamaika een brieven zak te Jacmel (Hayti) zou aanzetten, hetgene derzelver overtogt niet dan eenige uren zou verlengen, en dat dezelve van Crooked Island, alwaar zy altyd moet aandoen, de brieven mogt afhalen, dewelke door het Haytiaansche gouvernement naar Europa te verzenden mogten hebben: 4de Eindelyk, of in geval dat Frankryk hare onderhandelingen wegens de onafhankelykheid van Hayti mogt ten einde brengen Groot Brittanje hare diensten zou aanbieden, zich er tegen stellen of zich onpartydig houden. Ik heb verscheidene malen vruchteloos in geschrifte deze vragen aan Mr. Canning gedaan; eindelyk kreeg ik een antwoord door den onder secretaris van den staat, de Heer Planta, dat de Heer Canning myn schryven ontvangen had, maar dat hy verwonderd was, dat men hem die vragen gedaan had, waarop hy geweigerd had te antwoorden. Ik zond dit antwoord naar Hayti en hetzelve kwam aldaar aan toen de wetgevende magt in zitting was. Men gaf terstond eene wet uit, welke de geregtigheden weder op eenen gelyken voet bragt, zoo dat Groot Brittanje, 12 pcto in plaats van 5 moest betalen, het gene een verschil maakt van omtrent een millioen ponden sterling.

MENGELINGEN,

VOLKS-ONDERWYS.

Daartoe heeft dezer dagen een Fransch dagblad het volgende geleverd:

Zy, die niet willen, dat men het volk leere lezen, of ontstuimig eischen, dat slechts hunne stem by het algemeen worde gehoord, hadden, gelyk zy zelve gulhartig te kennen geven, nooit dringender behoefte aan het sluiten der scholen, waarvan het bestuur hun niet by uitsluiting is opgedragen, aan de wegruiming van alle tribunes, waar redenaars, die niet van hunnen stempel zyn, hunne stem kunnen verheffen, en aan de vernietiging van alle vrye drukpersen.

Thans liggen twee groote boeken voor het onderwys der volken geopend: Spanje namelyk en Griekenland. Gewigtige stukken worden daar behandeld. Hier geldt het de opregtheid des geloofs en de getrouwheid aan den christelyken eeredienst; daar de opregtheid der staatkundige leer en de getrouwheid aan de grondbeginselen van de onbeperkte magt. Hoedanig zyn de werken der Katholyke Junta aan gene zyde der Pyreneën en de redevoeringen van hare Apostelen? Hoedanig gedragen zich de Agenten der Christen Mogendheden op de zeeën en oostelyke kusten van Europa? Tegen welke menschen spreken de Katholyke dagbladen van Smirna en Weenen den banvloek uit? O Volkeren! hoort en ziet nu, opdat gy wys moogt worden.

Ziet, hoe aan de Taag de troon van een zachtmoedig vorst onophoudelyk wordt geschokt, niet door de Portugeesche natie, welke dien vorst bemind; maar door oproerlingen, die zich steeds voor de zuilen van den troon en het altaar uitgeven. Een zoon, eene echtgenoote maken zamenzweringen tegen het gezag van den koning; en deze zoon heeft zyn gedrag zien goedkeuren door lieden, die tot op de daken toe eerbied voor het koninklyke en vaderlyke gezag prediken. Zy leeren gehoorzaamheid en bewerken oproer.

Gaat van de boorden der Taag naar de oevers van de Mancanarez; en gy zult aldaar dezelfde menschen, dezelfde leerstellingen aantreffen; gy zult zien, dat men ook daar de woorden met de daden verloochent; de werken zullen U leeren, dat zy, die zeggen: "*eerbiedigt de Magten*" dezelve onophoudelyk belagen, om ze dienstpligtig te maken of te vertrappen. Gy zult hen, die, onder voorwendsel van Ferdinand en het koningdom te dienen, van Bessieres eenen generaal maakten en hem tegen Cortes wapenden, denzelven op nieuw de wapens in de hand zien geven, niet tegen de Cortes, maar tegen Ferdinand. Gy zult hooren uitroepen: "*Weg met het gouvernement van dezen vorst! Leve Don Carlos!*" Bessieres bezwykt, maar de Katholyke Junta blyft staande; maar de koninklyke vrywilligers zyn steeds onder de wapens; maar tot dus verre hebben zy geen adres aan den koning ingediend tot gelukwensching over de nederlaag van dien oproerling; hun stilzwygen toont genoeg wat zy denken; uit hunne daden zal welras blyken, wat zy begeeren.

Laten wy onze oogen naar de Christenen van het Oosten wenden, en laat ons zien, hoe ver de liefde van de uitverkorenen van het koningschap en katholicismus jegens hunne broeders gaat.

De vyanden van het Evangelie en van den naam van Christus hadden schepen genoodig, tot vervoer van soldaten en schatten, door den Pacha van Egypte bestemd ter vernietiging van

de Christenen van Griekenland en tot zegepraal van den Coran op het Evangelie; de Katholyke Staatsgezanten, de zeemagt van Katholyke Vorsten, hebben aan de vereerders van Mahomet schepen aangeboden tot vervoer hunner schatten en soldaten; officieren gegeven, om hunne troepen in den wapenhandel te oefenen en die te geleiden tot de verovering van Navarino, Tripolitza en Argos; Christenen hebben de bylen gesmeed en geleverd, waarmede de Turken en Egyptenaren de kruisen in de steden en dorpen van Morea hebben omgehakt.

En, nadat men de Grieken schandelyk verlaten, de Turksche garnisoenen van levensmiddelen voorzien, en, met één woord, eenen verklaarden oorlog gevoerd, de vyanden van den Christelyken naam openlyk hulp verleend heeft, zou men de Grieken durven te beschuldigen, in achting jegens zekere volken te kort gekomen te zyn, om dat zy, op den rand des afgronds, de hulp van het gouvernement hebben ingeroepen, hetwelk onder de gouvernementen van alle Christen Natien het eenige is, dat geneigd schynt, hun eene behulpzame hand toe te reiken!

Wat konden zy voortaan van Rusland verwachten? Is de opstand der Grieken niet het werk der staatkunde van het kabinet van St. Petersburg? De belangen van het Russische ryk, ten deze, in overeenstemming met de belangen der menschheid, noopten hetzelve tot de verovering van Europisch Turkye. De Grieken, te wapen snellende, openden voor de Russen naar Konstantinopel. Waarom hebben zy zich van de groote plannen van Catharina laten af trekken? Moet men den Grieken rekenschap vragen van het groote staatkundige bedrog, dat gediend heeft, om den vorst, die Rusland beheerscht, te doen gelooven, dat de titel van Bevrediger van het Westen te verkiezen was boven dien van Overwinnaar van het Oosten; om de geloofsgenooten zyner onderdanen voor rebellen te verklaren; Christenen, die de wettigheid der halve maan niet willen erkennen?

Oostenryk is bedacht voor Rusland; de Grieken, op welke wyze dan ook, beschermden of boodgenooten of wel geheel onafhankelyk werdende, zouden altyd nuttiger, althans minder schadelyk voor de Russische magt zyn, dan de Turken. Men bespeurt uit Weenen, hetgene men niet uit Petersburg ontdekt, en Oostenryk bestrydt Rusland in de velden van Griekenland, zonder aan de verbindtenissen van het Heilige Verbond te kort te komen. Haar belang is het, dat Griekenland bezwykt en de Turken de Christenen overwinnen, en daar, volgens den nieuwen regel der Europische staatshandelingen, de Godsdienst voor de Staatkunde moet onderdoen, strydt de zegepraal van het Islamismus in geenen deele meer met ons Katholicismus. Frankryk, geheel in godsdienst geschillen verdiept, even als ten tyde der verdeeling van Polen, heeft beurtelings de goede of kwade Staatkunde van het Russische en van het Britsche gouvernement gevolgd, en de eene en de andere ten dienste gestaan, niet door hare medehulp, maar door hare werkeloosheid.

NATUURKUNDIGE BYZONDERHEDEN.

Noordsche Mumien.

Het is bekend, dat Kapitein Sabine in December 1823 behouden met zyn Schip *the Griper*, te Deptford, is teruggekeerd van eene reis naar de Kusten van Spitsbergen, alwaar hy zich eenigen tyd heeft opgehouden met het doen van waarnemingen, enz.

Minder bekend is de navolgende byzonderheid:

Gekomen tot den 81°. N. B., vond hy aldaar talryke kudden rendieren, die zoo wel doorvoed waren, dat het scheepsvolk by velen, die zy doodden, eene laag spek, meer dan vier duimen dik, aantrof.

By eene jagt op andere dieren, kwamen de officieren van het schip op eene plaats, die volgens het opschrift de lyken bevatte van eenige Russische matrozen, die 85 jaren geleden, op Spitsbergen den winter hadden doorgebragt, daar gestorven en begraven waren.

De officieren deden de steenen wegruimen, die deze grafplaats bedekten, en zy ontdekten met verbazing, dat de Russen nog geheel gaaf in het ys werden gevonden, zelfs zoo, of zy pas begraven waren. Het rood der wangen was zelfs niet verbleekt. Zy droegen de Spitsbergsche kleeding, hadden zeer groote bonte mutsen op het hoofd, en kousen en laarzen aan de voeten.

Kapitein Sabine heeft een dezer lyken, als eene Mumie in ys gepakt, met een der zerken naar Engeland overgebragt.

Papegaai-Eyeren.

Onder de merkwaardige natuurverschynselen meenen wy te mogen vermelden, dat eene Papegaai, *Psittacus erithacus*, Linn. welke in 1818 van St. George d' Elmina in Nederland is aangebragt, en gedurende dien tyd alleen opgesloten geweest is, op den 18 Augustus ll. een Ei en den 21sten nog een Ei gelegd heeft, zynde dezelve wit van kleur, en ter grootte van een Duiven Ei.

*** *OVERLEDEN*—Op verleden Zondag, Mevrouw Geertruida Evertsz, geboren Bergen; en op Woensdag, een dochtertje van Mevrouw Dewed. C. L. Parker.

SPAIN AND THE AMERICAS.

(From the Etoile of Paris.)

The *Etoile*, after stating some historical facts, and observing that the interests of governments are now entirely changed from what they were proceeds as follows:—

"Spain must therefore occupy herself seriously with this affair, in which she is almost abandoned on every point to her own resources. Will the European Powers assist her with their arms in reconquering South America? Has Spain the military and naval means to execute by herself this gigantic enterprise? This would be very doubtful, not to say impossible.

"Would new revolutions in America lead to the recognition of the authority of the Mother Country? Though there might be troubles and seditions, they would probably be disputes about command or power, but not about returning to their former state. Moreover these movements would never be uniform thorough the entire extent of South America, and they would produce but partial advantage.

"The question for Spain is purely national—for the Powers of Europe political and commercial; such of those Powers as have not a direct and immediate interest with South America will consider it in a political view, and will be the last to decide: those who have commercial interests will not adopt this course. In short, this revolution cannot be assimilated to that of the Peninsula, of Naples, of Piedmont, or even to that of Greece. And which are the powers that have most interest in causing the commercial principle to triumph? They are the United States beyond the Atlantic; and Portugal, England, and France, in Europe. Let the Government of the Peninsula consult its position with respect to these Powers, even though it should be only under the European view, and it will recognize the necessity of adopting a policy which shall coincide with their interests.

"What are the consequences of the actual state of things?—Dangers to the Island of Cuba, and the other possessions which still remain to Spain; the shameful defection of the ship Asia; the prohibitive measures of the *de facto* governments of America against Spanish commerce; the augmentation of the number of privateers which insult it even on the coast of the Mediterranean, at Cadiz and Ferrol; the support which these calamities lend to the revolutionary spirit in the Peninsula; the equivocal relations of the Cabinet of Madrid with the other Cabinets of Europe; and lastly a sad and deplorable prospect of the future.

"These are facts unfortunately, too true, and too well known. In recapitulating them, we have no wish to pass an ill natured censure upon the anterior acts of the Spanish ministry, or to inspire a fatal discouragement.

"What, then, are the resources left to Spain? In the discussions which have taken place on this subject in the Journals and different works published in Europe, we have seen the following means insisted upon, according to the doctrines professed by each party:—

"First, to pursue the present precarious state, and to wait for time and the events which may perhaps facilitate her re establishment in her domains.

"Secondly, again to attempt their conquest.

"Thirdly, to recognise the independence of the revolted provinces of South America.

"Fourthly, to limit the recognition to some determined parts of her state.

"With regard to the first means; if the United States and England had not recognised their independence, it would, perhaps, be practicable; but it can no longer be done without exposing her to very serious danger. We have already demonstrated that the second means is difficult and impracticable.

"In respect to the third, besides it being very delicate, it is subject to an infinity of combinations as to the manner, the time, and its relations with the political doctrines which influence governments.

"The fourth is absurd. In recognizing the independence of a single state, we establish a principle by the very exception itself, and it would then result that the Spanish policy had consulted its profit, and not its rights.

"We will not speak of the project suggested by some writers, of subjecting South America to Europe, and dividing it between different powers. This decision would never be Spanish, neither is it the project of any cabinet.

"In the meanwhile, all recognize and respect the right of Ferdinand VII. The consent of this Sovereign is the capital point in this affair, especially for the Americans themselves. A concession, whatever it may be, of His Catholic Majesty, must be more advantageous to them for their stability than all the recognitions of other Powers.

"We will show, in a second article, the means which, according to us, Spain might take to reconcile her interests with those of America and Europe."—*From El Colombiano.*

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Feb 6.

Extract of a letter received at Charleston, dated Matanzas, 16th January.

"There is a report in circulation of a Spanish ship mounting 14 guns, from the Canary Islands, bound to Havana, with 300 passengers. An English schooner, off this island, fell in with her; on seeing so many persons on board, and supposing her to be a Guineaman, fired a few shots at her, but finding her too strong she retired, and afterwards fell in with the schooner Grampus and requested her assistance, and reattacked the Spanish ship. It is said that the Grampus lost several men, as did also the English schooner and Spanish ship. The above vessels have reached the port of Havana. The Spanish ship during the action was under French colours."

February 8.

The various events which, for several years have occurred to promote the independence and improvement of South America, have been remarkable; as the condition of these countries has been in many cases so precarious, that it seemed as if a single adverse turn in affairs would have produced the most fatal consequences. And this succession of favourable circumstances, it appears, has not yet ceased: for while the new states are on the point of forming a mutual league, which promises to be of the utmost importance to their security and prosperity, events are transpiring in America and Europe, which materially favour their designs. The death of the emperor of Russia paralyzes the power of the Holy Alliance, and leaves Spain in a condition doubly feeble and deplorable; while the capture of Montevideo, and the new revolt in Brazil, if the late reports are confirmed, will place Don Pedro entirely on the defensive, and probably result in joining his subjects to the cause of the Republicans.

Under such happy auspices will the Congress assemble at Panama; and its deliberations and measures will have great weight, particularly if they receive the additional sanction of diplomatic agents from the U. States, of which there now seems to be little doubt. The opinions of men are already so extensively enlisted in their favour in all quarters of the world, that these new states are rapidly progressing in a bloodless moral triumph, in spite of all the physical power of Europe.

Although we are still unable to give any certain accounts of the success of the great Egyptian expedition on the coast of Greece, we find in our French papers some particulars of the military transactions between the Greeks and the several corps of their enemies, who were remaining in force in their country.

Ibrahim Pacha had met a body of 2000 Greeks in the defiles, on his way from Mistra to Tripolizza, from whom he sustained a severe attack. The Greeks, under Nicetas, charged with impetuosity, killed 200 men, wounded many and took some prisoners. They also recovered two field pieces, 3 500 cattle, a large part of their provisions, and 200 women and children whom they intended to send off for slaves.

Generals Colocotroni and Nicetas afterwards went to Napoli di Romania for a few days, and then returned to their troops. While there the government held a secret council, to arrange, as was supposed, a plan of attack on Ibrahim. Gen. Fabier was going to Athens with all the organized Infantry at Napoli, to encrease the number of regular troops. All party spirit is said to have ceased among the people, officers and troops.

At Kervassa 700 Turks had been killed in an engagement near Prevesa, and that castle reoccupied and afterwards abandoned for the want of provisions. Reshid Pacha had lost a convoy which he had sent from Missolonghi for Arta. It consisted of 100 camels, 200 horses and mules, and was escorted by 350 men, 300 of whom were killed.

Four hundred Egyptians attempted to march to Pyrgos, but were driven back to Navarino with great loss.

It appears that the Greek fleet stationed at Hydra, against which it was reported the Egyptian expedition was first to direct its attacks, had received intimation of the falsity of that report, as it sailed on the 3rd of November, in search of the captain Pacha. It seems incredible that the late accounts we had from England can be true, of his arrival at Navarino on

the 5th, and the landing of his troops on the 9th, as a letter from Zante of the 12th makes no reference to it; and one account expressly says that nothing had yet been heard of him there on the coast so late as the 7th.

The raising of the siege of Missolonghi was confirmed. Reschid had marched to Janina.

If we may credit a letter from Constantinople, published in a late French journal, the English government probably had motives of an urgent political nature to induce them to prevent the departure of Lord Cochrane for the service of Greece. It mentions that the news was received with great joy by the Porte, and produced so favourable an impression, that it was said the British ambassador, who was expected soon, would open his ulterior negotiations with the most favourable prospects. It, is said, the aid of Lord Cochrane was regarded in Constantinople as of sufficient importance to decide the question with the Greeks, the interference of the government of Great Britain must of course have favoured their views, and the late departure of his Lordship intimates that there was little sincerity in the measure.

February 14.

War in South America—From the news furnished us by our correspondent at Philadelphia, it will be perceived that according to previous intimations, a war has broken out in South America, between the Brazilian monarch and the independent provinces of Rio de la Plata in his neighbourhood. We are glad of it. There is now a probability that the friends of rational liberty in that portion of this great continent, will unite, heart and hand, in extinguishing the last remnant (Canada excepted) of the power of kings which now exists in this hemisphere. The Brazilian kingdom, if it even continued in its present state, would always furnish a rallying place for the enemies of liberty and independence. We do not think the Braganza branch will flourish in these climates.

Office of the National Gazette.
Sunday noon, Feb. 12, 1826.

Mr. Sanderson, of the Merchants' Coffee house has favoured us with the loan of late Rio Janeiro papers, received by the brig Navarre, Captain McComb, which arrived at this port last evening, in 45 days from Rio.

Translated for the National Gazette.

From the "Diario de Rio de Janeiro," of Dec. 17.

DECREE OF DECLARATION OF WAR.

The Government of the United Provinces of Rio de la Plata having committed acts of hostility against this Empire without provocation of war, rejecting thus the forms of established among civilized nations, is required by the dignity of the Brazilian People and the rank which belongs to us among powers, that I, having heard my Council of State, should Declare, as I now do, War against the said Provinces and their Government; directing that by sea and land, all possible hostilities be waged upon them, authorising such armaments as my subjects may please to use against that nation, declaring that all captures or prizes of whatever nature, shall accrue entirely to the captors, without any deduction in favour of the public treasury. [Follows the regulation for publication and distribution of the Decree.]

Rio de Janeiro, 10th December, 1825; fourth year of the Independence and the Empire.

Extract of a letter to Mr. Sanderson, of the Merchants' Coffee House, Philadelphia.

"In the enclosed paper dated the 17th December last, you will find that the Emperor of the Brazils has declared *War* against the United Provinces of Rio de la Plata. Great preparations were making when I left Rio, to carry on the war with vigor; fitting out all their men of war and enlarging their army—there was a general press for the land and sea service—several transports with troops had sailed for Montevideo, and there was a strong naval force off Buenos Ayres, blockading that port. There is now several Buenos Ayrean privateers (and it is said some pirates) on the coast of the Brazils. One of them was off Cape Frio, and had made several captures. In a short time we may expect any number of privateers (some with commissions on both sides) and our trade to that coast will be very hazardous unless our Government see the propriety of sending out a respectable naval force to protect our merchant vessels against lawless privateers that will be swarming in those seas.

Markets at Rio were very dull for American produce. Sugar, coffee and hides were scarce and high.

The Empress of the Brazils had lately presented a Son and Heir to His Imperial Majesty—there was great rejoicing on the occasion.

If I was to venture to give an opinion, I should say that Don Pedro will leave off wearing his crown, before the young Prince can do without his caps.

From what I could learn while I was in Rio, I am satisfied that there is a strong party in the Brazils against the powers that be. I am also very well assured that Bolivar intends to take a *peep* into that country, before he retires from the field—this was the general opinion in Upper Peru when I left Arica in October last."

February 15.

Extract of a letter to the Editors of the American, dated Annapolis, Feb. 9th, 1826.

"The following copy of a letter addressed to our representative John S. Tyson, Esq on the subject of the *Jew bill*, by a distinguished divine, I have had the good fortune to obtain, and forward you for publication. Too much notoriety can scarcely be given to the expression of such free and high minded sentiments on religious toleration—emanating from such a source as bishop England of Charleston. It is well known that perhaps no class of christians has been more incessantly and severely charged with an uncharitable spirit towards those of different or contrarient creeds than the Roman Catholics. The authentic denial contained in the following just compliments to our delegate, the generous principles avowed, and the approbation of that great measure which has "wiped from the escutcheon of Maryland the stain of intolerance," cannot but prove convincing to the enlightened of all denominations."

"*Norfolk, (Va) Jan.* 23. 1826.—On my way home, I have, in this city, read your speech in favour of the Jews of Maryland.

I cannot avoid, however obtrusive it might appear, making to you my acknowledgments for that effusion of just and spirited vindication of an injured race.

Having been myself, in the land of my birth, (unfortunate Ireland) the victim of a persecuting code, perhaps I more keenly feel, when in justice has been done under the semblance of religious zeal, and feel more grateful to him who rebukes the unholy spirit of monnopoly or oppression. I should hope, sir, if I were in your place, I would have maintained your principles, though probably not with such ability or such effect. But I regret much to find that, even one was found who professed that faith which I preach, who could have opposed the principle of which you were the advocate, though I feel proud that many of my Catholic friends in your state were your admirers and supporters.

The Catholic, who in your state now enjoys religious right, ought to recollect, that not long since, the arguments, if so they can be called, which were urged against the child of Abraham, were, at least in principle, urged by others against himself. North Carolina and New Jersey still exclude the Catholic by their constitutions.

Thanks to the member from Washington, whose name I desire to know, and to you and your associates, Maryland has wiped from her escutcheon the stain of intolerance.

May you long live to adorn the councils of your state and of the nation, is the prayer of, sir, your obedient humble servant,

JOHN, Bishop of Charleston.

To John Tyson, Esq.
House of Delegates, Annapolis, Md.

FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, February 1.

Puerto Cabello, Jan. 26, 1826.—An act of piracy the most horrible that can well be imagined, was committed on this coast on the night of the 24th inst. A German, named Fredrick, who had arrived with cacoa from Chorony, was returning thither with four thousand dollars in gold, and had with him his wife, who had been spending some days in Puerto Cavello. This unfortunate woman had with her, her best jewels, as is customary on such occasions; two other women also accompanied her to Chorony. Fredrick anchored as usual off the Island called "del Rey" to stop during the early part of the night. At eight o'clock they were surprised by about ten persons from Borburata, led on by one Julian Ibarra (alias Iztuete); these villains fell on them, and assassinated the three women and two sailors: Frederick jumped into the sea, and had the good fortune to reach the shore, where he lay concealed until the brigands withdrew. He then returned to the boat, in which he proceeded immediately to this port, bringing with him the killed and wounded, amounting to six, all of whom were buried yesterday, the wounded having died a few hours after their arrival. It filled one with horror to behold these unfortunate wretches covered with stabs. Colonels Cala, Boguier, and Esteves, immediately dispatched a flechera, with troops, to Borburata, under the command of Captain Batista, who after apprehending Julian and three of his accomplices, returned hit her yesterday morning. These criminals are to be forthwith tried by the Admiralty Court, and will doubtless suffer death in a few days.

The Cazique of Payais.—A well known Englishman, formerly a general in the service of Colombia, Sir Gregor Mac Gregor, calling himself Cazique of Poyais, who was trying to recruit subjects for his pretended kingdom, was arrested the day before yesterday in rue Ventadour, No. 3. He was taken before the Prefect of Police, and examined by a Juge d'Instruction. Yesterday he was committed to the prison of La Force.—*Etoile of Paris.*

February 22.

BOGOTA.

We learn from the *Gaceta de Colombia* that his excellency the Liberator left the city of La Paz on the 19th of September, to proceed to Potosi, there to await the deputation from the Buenos Ayrean government. The Colombian division under general Cordova, had moved to Cochabamba.

The assembly of Upper Peru had solicited the Liberator to interpose his influence, in order to permit general Sucre to remain for some years at the head of that Republic. By these accounts we learn that Rodil had delivered over the command of Callao to a colonel Anza, on account of his own serious illness. The public tranquility of those vast provinces continued undisturbed.

BUENOS AYRES.

The Buenos Ayres papers give accounts from Chili, which confirm the statement of a very rich mine of silver having been discoverred near Coquimbo, which is said far to exceed in richness the famous mines of Potosi and Huanchato.

UNITED PROVINCES OF RIO DE LA PLATA.

BANDA ORIENTAL.

VICTORY OF SARANDI.

It is no longer possible for the despot of Brazil to calculate upon the aggrandizement of his empire, by the enslavement of this province.—The Orientals have just given to the world an indubitable testimony of the high value at which they estimate liberty. Two thousand soldiers, selected from the Brazilian cavalry, commanded by Col. Dentos Manuel, were completely routed yesterday, on the coast of Sarandi, by an equal force, which I had the honour of commanding. That division, so proud of its chief, were, doubtless, unaware of the bravery of the army which they braved. To meet and to conquer, was the act of a moment. The charge was only the manœuvre that took place on both sides; and it was one of the most obstinate that ever took place. The enemy commenced theirs by a heavy discharge of fire arms, which was despised by our brave troops, who with the sabre in hand and carbine on their shoulder, according to my orders, met, encountered and sworded the foe, and, after completely dispersing them, pursued them two leagues, and obtained a complete and prompt victory.

Such was the result of the action, that 400 men lay dead upon the field of battle, 470 were made prisoners, together with 52 officers, without including the wounded, whom we are still collecting on the field, and the dispersed, who are to be met with in all quarters. Over 2000 stand of arms, 10 pieces of artillery, a great quantity of munitions of war, and all their horses, fell into our hands. Our loss consisted in one officer killed, 13 of the same rank wounded, 30 soldiers deceased, and 70 with severe wounds.

The commanders, officers and troops are meritedly entitled to the fame of brave men. The valiant and worthy Brigadier General, after a most resolute and determined contest throughout the entire action, attacked a flying squadron, which escaped the blades of our swords. When the earliest opportunity presents itself, I shall give you a detailed account of this memorable encounter, for at present, time will not allow me to enter into a circumstantial account thereof. For all further information I refer you to the sergeant major, bearer of these despatches, who will satisfy you as to all minute matters relating to this signal victory.

God preserve you many years, is the sincere wish of your Excellency's friend and obedient servant.

JUAN ANTONIO LAVALLEJA.

Head Quarters in Duragno,
October 13, 1825.

To the Commissioner of the Oriental government of Buenos Ayres

SURRENDER OF THE ROUTED.

Most excellent Sir—I have the honour of acquainting your Excellency, that on the 13th inst, at 4 o'clock in the afternoon, the enemy's division, commanded by Don Antonio Jose Olivera, consisting of twenty seven soldiers laid down their arms, and surrendered by capitulation to the lieutenant adjutant, Don Santos Aguilar.

To morrow I shall inform your excellency of the particulars of the capitulation, and furnish a minute account of the victory.

God preserve your excellency many years.

JUAN ARENAS.

To the Most Excellent the Governor and Capt. General of the Province, Don Juan Antonio Lavalleja.

A London Paper has the following account of the manner in which His Imperial Majesty the Emperor of Russia is stated to have met his death—viz. by assassination. We give it without, however, placing the least reliance upon its truth; for our inquiries lead us to believe that no such intelligence has reached this country in any authentic shape.

"On his return from the Steppes of the Crimea, and before he quitted Taganrok, a succession of fetes was given. In one of these a water party was formed on the sea of Azof, which bathes the walls of the town. The conspirators contrived that the Imperial boat should be manned entirely by themselves and their friends. The confident Monarch embarked before a gazing population, and the boat rode gaily, with the shouts of thousands from the shore to fill its sails and to cheer its return. But when they sailed, and she was solitary on the waters—when no eye could see, and no ear could hear—with a struggle, or in calm despair—' midst the curses of unmasking foes, or in deep silence, a mental voice alone thundering "Retribution!" the Autocrat of half a world was strangled.

"Indisposition, sudden illness, apoplexy, any thing which could justify the muffling of the person, and prevent the assembled people from seeing that they only welcomed the corps of him, whom they had seen a few hours before issuing forth in splendour and in power, enabled the conspirators (whose numbers, rank, and influence, may be estimated by the fact), to conceal the morder of the Emperor. How soon his death was made known, and whether the pretence of illness was maintained, future accounts will manifest; but these details, as far as they extend, are considered to be correct representations of a catastrophe, whose momentous effects the whole world may now shortly feel."